

Fábián Éva

népi énektanár, énekes, mesemondó előadóművész

1959. február 4-én Szekszárdon született, bukovinai székely családba. Diplomáit a Budapesti Tanítóképző Főiskola óvó szakán (1982) és az Apor Vilmos Katolikus Főiskola népi gyermekjáték, néptáncpedagógus, hagyományismeret tanár szakán (2007) szerezte.

1977 és 1988 között óvónőként dolgozott, 1988-99 között előadóművész, művészeti oktató volt, 1999-től az Óbudai Népzene Iskola népi ének tanára lett, oktat továbbá a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen is, illetve folyamatosan hagyományos mesemondást tanít a Hagyományok Házában. 1989-től mesemondó. 1975-ig a Tolna Megyei Bukovinai Székely Hagyományörző Csoportnak énekes, mesemondója volt. A Kalamajka zenekar (1978-tól 2013-ig) és az Egyszólam Zenekar (1985-től) énekes-gardonos mesemondója is volt. Fábián Éva a magyar népzenei élet, a népdaléneklés egyik legkiemelkedőbb, leghitelesebb képviselője, aki közel négy évtizede gyűjti a népdalokat.

1978-ban az Országos „Röpülj páva” Hagyományörző verseny különdíjasa volt a Tolna megyei bukovinai székelyek 1. helyeztjeként. A Népművészet Ifjú Mestere (1979) cím birtokosa, 2009-ben Életfa-díjat, majd az Oktatási és Kulturális Minisztérium életmű-díját kapta. 2012-ben az Artisjus Zenei Alapítvány díját, mint népzeneoktató nyerte el. 2022-ben Magyar Arany Érdemkereszt polgári tagozat elismerésben részesült, és megkapta a Martin György-díjat is.